

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/277/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615206090
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615206090.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Radko W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. 94, XXX XX A., o zaplatenie 440,42 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 326,45 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 33,74 Eur od 26.07.2013 do zaplatenia
5,5% ročne zo sumy 26,97 Eur od 26.08.2013 do zaplatenia
5,5% ročne zo sumy 33,57 Eur od 26.09.2013 do zaplatenia
5,5% ročne zo sumy 32,67 Eur od 26.10.2013 do zaplatenia
5,25% ročne zo sumy 199,50 Eur od 26.11.2013 do zaplatenia
a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na jeho účet č.: SK37 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, A. kód: F., variabilný symbol: XXXXXXXXXXXX.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 48,24%, o ktorých výške bude rozhodnuté v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na Okresnom súde Svidník dňa 03.12.2015 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 440,42 Eur s úrokom z omeškania 5,5% ročne zo sumy 71,73 Eur od 26.07.2013 do zaplatenia, 5,5% ročne zo sumy 31,96 Eur od 26.08.2013 do zaplatenia, 5,5% ročne zo sumy 71,56 Eur od 26.09.2013 do zaplatenia, 5,5% ročne zo sumy 65,67 Eur od 26.10.2013 do zaplatenia, 5,25% ročne zo sumy 199,50 Eur od 26.11.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania za zaplatený súdny poplatok 26,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 95,84 Eur.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uzavrel dňa 20.11.2014 zmluvu so spoločnosťou Slovak Telekom o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (ďalej aj „právny predchodca“) na žalobcu. Nárok uplatnený žalobou odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel so žalovaným dňa 27.06.2013 v zmysle zákona o elektronických komunikáciách Zmluvu č. 110349798Z125. Na základe zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému telekomunikačné služby. Za tieto služby vystavil a doručil žalovanému faktúru č. 7307018555 s dátumom splatnosti 25.07.2013 na sumu 71,73 Eur, faktúru č. 7308185402 s dátumom splatnosti 25.08.2013 na sumu 31,96 Eur, faktúru č. 7309376175 s dátumom splatnosti 25.09.2013 na sumu 71,56 Eur, faktúru č. 7310558395 s dátumom splatnosti 25.10.2013 na sumu 65,67

Eur a faktúru č. 7311760014 s dátumom splatnosti 25.11.2013 na sumu 199,50 Eur. Okrem týchto nárokov si žalobca uplatnil aj zákonný úrok z omeškania.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril. Žaloba s prílohami mu bola doručená na vyjadrenie do vlastných rúk dňa 05.08.2016.

Podľa § 177 ods. 2 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

4. Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 440,42 Eur, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd na prejednanie sporu v súlade s § 177 ods. 2 písm. a/ CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.10.2016 o 7.30 hod.. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 17.10.2016 od 14.00 hod..

5. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili. Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

6. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Slovak Telekom, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 27.06.2013 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorej predmetom bolo zriadenie a poskytovanie služieb mobilných telekomunikačných služieb s programom DATA SIM MI NEOB2 a dňa 28.06.2013 Dodatok k tejto zmluve, na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý pri viazanosti 24 mesiacov mobilný telefón zn. Huawei E3131.

7. Právny predchodca žalobcu si voči žalovanému vyfakturoval poskytnuté služby za obdobie od 08.06.2013 do 07.07.2013 v sume 71,73 Eur (faktúra č. 7307018555 splatná dňa 25.07.2013), ktorá pozostávala z mesačného poplatku za službu, prijatých SMS a poplatkov 33,- Eur za obmedzenie služby pre neplatenie a 4,99 Eur za upomienku oneskorenej platby. Za obdobie 08.07.2013 až 07.08.2013 si vyfakturoval poskytnuté služby v sume 31,96 Eur (faktúra š. 7308185402 splatná dňa 25.08.2013), ktorá pozostávala z mesačného poplatku za službu, upomienky oneskorenej platby 4,99 Eur a splátky zariadenia vo výške 9,50 Eur. Za obdobie 08.08.2013 až 07.09.2013 si vyfakturoval poskytnuté služby v sume 71,56 Eur (faktúra š. 7309376175 splatná dňa 25.09.2013), ktorá pozostávala z mesačného poplatku za službu, upomienky oneskorenej platby 4,99 Eur, poplatku 33,- Eur za obmedzenie služby pre neplatenie a splátky zariadenia vo výške 9,50 Eur. Za obdobie 08.09.2013 až 07.10.2013 si vyfakturoval poskytnuté služby v sume 65,67 Eur (faktúra š. 7310558395 splatná dňa 25.10.2013), ktorá pozostávala z mesačného poplatku za službu, poplatku 33,- Eur za obmedzenie služby pre neplatenie a splátky zariadenia vo výške 9,50 Eur. Za obdobie 08.10.2013 až 07.11.2013 si vyfakturoval sumu 199,50 Eur (faktúra š. 7311760014 splatná dňa 25.11.2013), ako splátku zariadenia.

8. Z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok súd zistil, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému bola (pod referenčným číslom 9004619741) postúpená na žalobcu.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len "ZEK") v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní

verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 4 ZEK ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazá využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa § 5 ods. 1 až 4 ZEK podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá poskytuje sieť alebo službu; poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním. Užívateľ je osoba, ktorá používa alebo požaduje poskytovanie verejnej služby. Za užívateľa sa na účely tohto zákona považuje aj účastník a koncový užívateľ, ak sa ďalej neustanovuje inak. Koncový užívateľ je osoba, ktorá používa verejnú službu alebo požaduje jej poskytovanie a túto službu ďalej neposkytuje a ani prostredníctvom nej neposkytuje ďalšie služby. Koncovým užívateľom je spotrebiteľ, a ak ide o rozhlasové a televízne programové služby, aj poslucháč a divák. Účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

Podľa § 43 ods.1 písm. a) ZEK podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 ZEK účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a k tieto podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so

spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 7 ods. 1 tejto Smernice členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

9. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol založený záväzkový vzťah a to Zmluvou o poskytovaní verejných služieb a Dodatkom k nej.

10. Po preskúmaní uplatnených faktúr (nárokov, ktoré nimi boli žalovanému vyúčtované a ktorých presná špecifikácia je v bode 7 tohto odôvodnenia) dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Z faktúry č. 7307018555 je žaloba dôvodná v rozsahu 33,74 Eur a nedôvodná v rozsahu uplatneného poplatku za obmedzenie služby 33,- Eur a upomienky oneskorenej platby 4,99 Eur. Z faktúry č. 7308185402 je žaloba dôvodná v rozsahu 26,97 Eur a nedôvodná v rozsahu upomienky oneskorenej platby 4,99 Eur. Z faktúry č. 7309376175 je žaloba dôvodná v rozsahu 33,57 Eur a nedôvodná v rozsahu uplatneného poplatku za obmedzenie služby 33,- Eur a upomienky oneskorenej platby 4,99 Eur. Z faktúry č. 7310558395 je žaloba dôvodná v rozsahu 32,67 Eur a nedôvodná v rozsahu uplatneného poplatku za obmedzenie služby 33,- Eur.

11. Pokiaľ ide o poplatky za obmedzenie služieb, tak žalobca jednak nepreukázal vykonanie týchto úkonov, ktoré sú spoplatňované, no navyše súd tieto poplatky, ktoré neboli osobitne vyjednané (boli len súčasťou jednostranne právnym predchodcom žalobcu určeného cenníka) považuje za neprijateľné, znevýhodňujúce žalovaného ako spotrebiteľa. Súd sa v tom smere plne stotožňuje s odôvodnením rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03.02.2015, sp. zn. 9C/128/2014, ktorý uviedol: „Žalobca fakturuje žalovanému poplatok jednak za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb a zároveň v rovnakých faktúrach aj poplatok za odpojenie, čím dochádza k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, keďže predmetné úkony majú za následok obmedzený prístup účastníka k službám, teda účastník ako spotrebiteľ nemá možnosť využívať služby pôvodne mu poskytované žalobcom, teda žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný platiť sankciu za to, že poskytovateľ služieb mu už nebude dodávať všetky služby, dokonca akoby sa jednalo o sankciu za to, že pre poskytovateľa už v rámci jeho obchodnej stratégie nie je zaujímavý a preto je potrebné ho ešte v čo najväčšej miere sankcionovať. V zmysle bodu 1.8 Všeobecných obchodných podmienok služba je elektronická komunikačná služba, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach, umožňujúca prenos hlasovej komunikácie, dátovej komunikácie alebo iných foriem komunikácie, služby poskytuje spoločnosť A. H. účastníkom v rozsahu a za podmienok upravených v zmluve, Cenníku a v týchto Všeobecných podmienkach, prípadne v osobitných dohodách, ktoré môžu byť medzi spoločnosťou Orange a účastníkom uzavreté rôznymi formami prístupnými podľa platných právnych predpisov. Zaplatením poplatku za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb žalovanému a poplatku za odpojenie spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak bol mu znemožnený prístup k službám, preto má súd za to, že takéto dojednanie ohľadne poplatku za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb a poplatku za odpojenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 OZ.“ Aj keď uvedené odôvodnenie sa týka iného mobilného operátora, ako je právny predchodca žalobcu, ide o totožné poplatky. Z rovnakého dôvodu súd nepriznal žalobcovi ani vyúčtované upomienky oneskorenej platby (4,99 Eur). Žalobca nepreukázal doručenie týchto upomienok a navyše upomienky jednostranne sankcionujú žalovaného ako spotrebiteľa za omeškanie s úhradou platieb, hoci v prípade omeškania je žalovaný povinný uhradiť dodávateľovi zákonné sankcie za omeškanie (úroky z omeškania), ktoré si žalobca taktiež uplatňuje v tomto konaní. Nakoniec podľa názoru súdu výška týchto poplatkov (aj za predpokladu, že by ich vykonanie žalobca reálne preukázal) nemôže odzrkadľovať skutočné výdavky právneho predchodcu žalobcu, ktoré mal na ich vykonanie, pretože prerušenie služby alebo zaslanie upomienky vo forme SMS, je vykonávané zrejme len elektronickou zmenou v systéme. Ak aj právny predchodca žalobcu obmedzil žalovanému poskytovanie služby, takýto úkon nie je možné považovať za úkon v záujme žalovaného (spotrebiteľa) ale za úkon v záujme dodávateľa, a preto účtovanie poplatkov za tieto úkony spotrebiteľovi súd považuje za neprijateľné.

12. Žalobca taktiež predložil spolu so žalobou Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Tu je ale potrebné uviesť, že ide o klasickú formulárovú dohodu, ktorú evidentne vopred pripravil žalobca (čo je evidentné aj vo vyznačení jej záverečnej časti) a do ktorej bol rukou vyplnený len údaj o adrese dlžníka, údaje o výške požadovanej splátky, dátumu splátky v mesiaci, dátumu prvej splátky, vyznačenie dátumu, miesta a podpisu dohody dlžníkom. Z toho je zrejmé, že dlžník (žalovaný) pri vypisovaní formulára mohol ovplyvniť len výšku splátky. Ak teda žalovaný túto Dohodu podpísal, podľa názoru súdu tým nesledoval cieľ uznať záväzok, ale primárne sledoval cieľ splácať dlh v splátkach (vo vzťahu k splátkam smerovala jeho aktivita pri vypisovaní údajov do formulárovej dohody), a preto súd túto dohodu považuje za neplatnú a to jednak pre absenciu vôle dlžníka uznať dlh a jednak pre to, že takýto postup už bol v minulosti opakovane práve pri žalobcovi vyhodnotený súdmi ako nekalá obchodná praktika (viď. napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/104/2013, 21Co/107/2013 a pod.). Napr. v uznesení sp. zn. 6CoE/20/2012 zo dňa 28.06.2012 Krajský súd v Prešove konštatoval, že „Dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého krízového stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej smernice (čl. 5 až 9) o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí. Skutočný cieľ je evidentne o dosiahnutí arbitráže a aby sa zdanlivo vyvolal pocit, že si to želá spotrebiteľ. Nekalá obchodná praktika je zakázaná a treba pred ňou chrániť spotrebiteľa. Odvolací súd preto odmieta argumenty oprávneného o nezodpovednom spotrebiteľovi a prekročení medze s odkazom na českú literatúru vytrhnutú z kontextu.“

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Žalovaný sa so splnením svojho záväzku dostal do omeškania, keď neuhradil cenu za poskytnuté služby v lehote splatnosti, a tak mu vznikla povinnosť okrem dlžnej sumy zaplatiť žalobcovi i úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., t.j. v sadzbe o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania so zaplatením faktúr č. 7307018555, 73308185402, 7309376175 a 7310558395 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,5%, a preto je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,5% ročne (0,5% + 5%). V čase vzniku omeškania so zaplatením faktúry č7311760014 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,25%, a preto je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne (0,25% + 5%). Žalovaný sa dostal do omeškania prvým dňom po lehote splatnosti faktúr, a tak je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania od nasledujúceho dňa tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

20. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 326,45 Eur z uplatnených 440,42 Eur, čo je 74,12% úspech k 25,88% neúspechu (úspechu žalovaného). Preto žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48,24%, čo je rozdiel jeho úspechu a neúspechu (74,12% mínus 25,88%). O výške trov bude rozhodnuté v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.